

POŠKOLÁK

PÍŠÍ A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

Změna financování regionálního školství jako klíč k úspěchu

Financování našeho regionálního školství je věc, o které se hovoří již dlouho. Po svých předchůdcích mám na ministerstvu celou řadu návrhů. Některé z nich dokonce hrozily rušením velkého procenta škol, a to hlavně těch menších. Rozhodl jsem se proto přijít s vlastním řešením této klíčové otázky českého školství. Samozřejmě je konzultace s kraji, městy a obcemi – tedy těmi, kteří školy zřizují. Bez jejich pomoci se totiž nic změnit nedá.

Základním parametrem reformy je to, že musíme přestat financovat kvantitu, ale cílit finance na kvalitu. Celá řada středních škol s maturitou totiž přijímá žáky, kteří na tento typ školy kvalitativně nemají. U poslední maturity propadlo zhruba 20 % žáků, tedy jinými slovy každý pátý. Nás všechny to stálo 2,6 mld. korun. To jsou prostředky, které mohly být mnohem efektivněji použity v regionálním školství.

Dalším parametrem, na který nesmíme zapomínat, je uplatnitelnost na trhu práce. Desítky absolventů dnes končí na úřadech práce anebo jsou nuceni využít možnost rekvalifikace. Zaměstnavatelé, a to včetně těch zahraničních, dlouhodobě volají po tom, aby se české školství v tomto ohledu změnilo a začalo podporovat ty obory, o které je na trhu práce dlouhodobý zájem. I to je jedna z mých priorit.

Co se týče základních škol, tam je pro mne klíčová nejen kvalita, ale také dostupnost. Tedy aby děti – alespoň ty na prvním stupni – nemusely do školy dojíždět nijak daleko. Aby měly školu tam, kde bydlí. U starších dětí, které navštěvují druhý stupeň, pak lze bezpečné dojíždění zajistit například financováním školních autobusů.

Pevně věřím, že pokud se nám podaří systém financování regionálního školství změnit k lepšímu, bude to mít pozitivní dopad jak na budoucnost českého školství, tak na ekonomiku naší republiky.

PhDr. Marcel Chládek MBA - ministr školství

Vážení rodiče, kolegové a milí žáci.

V tomto čísle jsem první stranu přenechal osobě ve školské hierarchii nejvýše postavené, a to našemu ministru školství *PhDr. Marcelu Chládkovi MBA*, který se uvolil a sepsal pro náš časopis článek.

Nyní tedy k tomu, co leží na srdci mně. V uplynulých týdnech naše škola zažila návštěvu České školní inspekce, která k nám opět přijela na pravidelnou návštěvu po pěti letech. Zatím nemáme k dispozici inspekční zprávu, ale průběh inspekce v nás vyvolal příznivý dojem. Celá inspekční zpráva bude zveřejněna na webových stránkách školy. Jako celek jsme obstáli dle mého názoru dobře. Jsme škola standardní a v některých ohledech i mírně nadstandardní. Pod bedlivým zrakem inspektorů obstáli i všichni vyučující a drobné nedostatky už jsou napraveny, nebo napraveny budou.

V nejbližších dnech se žáci 4. a 5. třídy mohou těšit na novou *interaktivní tabuli SMART Board*, kterou jsme získali v grantovém řízení s padesátiprocentní slevou, a bude instalována v nejbližších dnech. V tuto chvíli jsou téměř všechny třídy vybaveny projekční technikou. Rovněž pedagogové získali v rámci jiného projektu, konkrétně *Výzva 51*, nové notebooky s dotykovým displejem, tzv. dva v jednom. Dalším projektem, o kterém bych se rád zmínil, je *projekt Etická výchova*, kde jsme z 41 skončili na pátém místě. V současnosti pracujeme na projektu, díky němuž chceme získat prostředky na zabezpečení školní budovy základní školy a mateřské školy. Tedy na vytvoření integrovaného systému, který v sobě bude zahrnovat nejenom bezpečnostní kamery, ale i docházkový systém a alarm v celé budově. Vedou nás k tomu některé události, které se staly, např. zcizená popelnice nebo ukradený benzín z vozidla, které škola také používá. Chceme předejít i vniknutí nezvaných hostů přímo do budovy školy. Docházkový systém bude propojen s aplikací Bakaláři a dokáže odeslat sms na mobilní telefon zákonného zástupce v případě, že jeho dítě nedorazí do školy. K tomuto mě dovedla dnešní nehoda, při níž řidič srazil žáka naší školy a odjel. Pokud by k tomu došlo někde na málo frekventovaném úseku cesty, kde by pomoc přišla později, rodič by žil ve vědomí, že dítě je ve škole a my bychom si mysleli, že dítě je doma. Takhle systém pošle rodiči zprávu, že jeho dítě nedorazilo do školy. Kromě výše popsaného tímto předcházíme i záškoláctví.

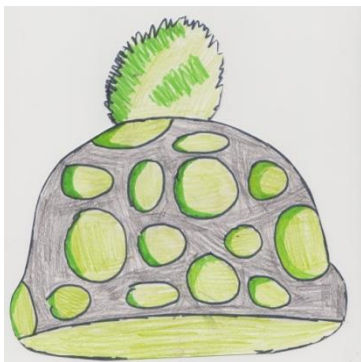
V poslední době se doslova roztrhl pytel s mnoha akcemi, které se týkají vzdělávání. Podobné příležitosti rádi využíváme. Ne proto, že se jedeme podívat do Prahy. Náš hlavní zájem je dozvědět se něco nového, načerpat informace a utvořit nové kontakty s podobně smýšlejícími lidmi. Opět se budeme účastnit konference Úspěch pro každého žáka 2015. Bude to již třetí účast na stejnojmenné konferenci. Pouze datum se mění. Další akci, kterou nehodlám propásnout, je *iCON festival*. Největší festival a konference o využití moderních technologií v reálném životě. Mnoho z řečníků se zabývá též využitím moderních aplikací i ve školství. A to zcela jistě není vše.

V kostce jsem se s vámi chtěl podělit o vše, co se v poslední době událo anebo co se chystá. Samozřejmě, bude toho určitě mnohem více. Aktuální informace se dozvíte z našeho školního webu. Závěrem bych vám popřál hezké Velikonoce a bohatou pomlázku.

Petr Hlávka, ředitel školy

Netradiční předávání vysvědčení

29. 1. 2015 se celý druhý stupeň vydal do kina Vesmír v Náchodě, aby zhlédl na závěr pololetí pohádku Tři bratři. Byla směsicí pohádek, které všichni dobře znají, navíc byla obohacená řadou veselých písniček.

Anežka Mohrová – 4. třída

Cílem naší mise však bylo něco jiného – předat dětem vysvědčení na pódiu okresního kina. Učitelé 6. až 9. třídy shromáždili své svěřence a prostřednictvím rukou pana ředitele veškeré žáky potěšili, jiné naopak rozesmutili. Každopádně si každý vezl domů překvapení pro své rodiče. Někdo za něj sklídl pochvalu, jiný trest, ale to už je život. Buď se učíme, nebo pak život učí nás.

MH

Kurz tvůrčího psaní

Dne 28. února jsme měli „školení“. Týkalo se to psaní - tvůrčího psaní. Přijel k nám pan René Nekuda. Vypadal na dvacet, ale prý mu bylo osmadvacet. Bylo nás 18 dívek i s paní uč.

Horkou. Občas tam přišel pan ředitel, aby nás vyfotil. Nejprve jsme se se psaním jako takovým seznámili. Chvilí nám to trvalo, než jsme se rozpovídali. Nejvíce mluvila Jitka. Nejprve jsme si povídali, jak se rozděluje text a jak se tato činnost odborně nazývá. Náš první úkol byl, poznat z první věty, co to je za děj. A jednu větu jsme měli napsat. Říkal nám také, že příběh musí být uvěřitelný v rámci vyprávěné skutečnosti. Poté nám vyprávěl, že postavy musí být kladné nebo záporné. Další náš úkol byl trojčipý portrét. Popsat osobu třemi větami. Když něco popisujeme, musíme zapojit všechny

smysly. Co jsme popsali ten trojčipý portrét, tak jsme si to přečetli. Psala jsem o paní s nádorem, která se chtěla stát zpěvačkou, ale za pár týdnů měla umřít.

Bylo to smutné, ale v některých případech hodně reálné. Pak jsme si sedli do dvojic a ty dva příběhy jsme spojili do jednoho, na nějaké netradiční svatbě. Náš poslední úkol byl, že jsme dostali papírek, na kterém byl napsaný nějaký měsíc. Já měla únor. Ten daný měsíc jsme měli popsat, aby to nebylo lehké, ale zase ne úplně těžké. Na konci jsme dostali osvědčení, že jsme kurz zvládli.

Valentýna Nováková – 4. třída

Ondřej Špringer – 5. třída

Napsala: **Kristýna Volfová** – 7. třída

CHEMICKÉ LABORATOŘE

Žáci osmého a devátého ročníku se účastnili projektu, pořádaného střední školou SŠIS ze Dvora Králové. Tento projekt žákům umožnil pracovat v chemických laboratořích. Mohli si zkusit i takové pokusy, které se běžně na základní škole nedělají. Projekt byl rozdělen do 4 dnů. Pokaždé

Natali Kudrnáčová – 4. třída

byly pokusy tematicky zaměřeny, například rozlišení kyselin a zásad. Celá akce byla dotována Evropskou unií, včetně dopravy a oběda. Žáci si mohli také prohlédnout celou školu, včetně cvičné kuchyně pro obor kuchař, nebo prostorů pro kosmetičky a kadeřnice. Nejvíce jim líbilo v prostorách počítačové učebny. Doufáme, že takových projektových dnů se naši žáci budou účastnit i v budoucnu.

MU

Obrázek na titulní straně vystřihovali **žáci ze školní družiny**.

Hezké vysvědčení

1. stupeň – samé jedničky

1. třída

Cabicar Martin
Geťko Karel
Hofman Petr
Jarešová Hana
Kavan Matyáš
Klíma Tomáš
Lonc Václav
Nýčová Lenka
Říha Matěj
Skvrnová Marie
Špringerová
Veronika
Švecová Viktorie
Žďárská Šárka

2. stupeň - vyznamenání

6. třída

Nýčová Jitka
Provazník Lukáš
Středová Lucie

7. třída

Kaněra Tomáš
Nováková Natálie
Volfová Kristýna

2. třída

Exnar Jiří
Hodovanec Lukáš
Jochová Stanislava
Koukolová Kateřina
Sládková Tereza
Šiborová Anna

8. třída

Ješátková Anna
Martincová Kateřina – samé
jedničky
Pokrupová Marcela
Žďárská Eliška – samé jedničky

3. třída

Bittnerová Kateřina
Fof Vojtěch
Jochová Adéla
Lesk Adam
Martinec Filip
Prouza Michal

9. třída

Bittnerová Kristýna
Kapounová Karolína
Prokop Šimon
Teuber Pavel

4. třída

Kudrnáčová Natali

5. třída

Lucie Čepová

Jarní prázdniny

Poslední den před odjezdem jsem měl už vše sbalené. Všichni už byli připraveni jet, i náš dlouholetý kamarád z Moravy. Druhého dne se naskládalo všechno do aut a jelo se. Při příjezdu do Špindlerova Mlýna nechumelilo ani nebylo pod nulou. Celou cestu jsem si myslel, že na horách nebude žádný sníh a prázdniny odvoláme. Ale mylil jsem se. Na horách byl krásný čerstvě napadaný prachový sníh. Bohužel hned na začátek bylo právě toto problém. Museli jsme vyšlapat docela prudký, zato krátký kopec k naší chatě. Společně s námi přijeli na chatu i

Tomáš Kaněra – 7. třída

další Moraváci, s kterými jsme se rychle spřátelili. Rozřadili nás do pokojů a vybalili jsme si. Já jsem byl na pokoji s Vojtou a s Tomášem. Jak neobvyklé. Ale byla s nimi sranda celý týden, bohužel tu nemůžu napsat jaká, protože to srandy z politiků teprve začalo. Vyspali jsme se a dalšího dne jsme se konečně vydali na první testovací jízdu. Výjezd lanovkou byl vždy zdoluhavý, ale první jízda je vždy nejdelší. Než jsme vyjeli nahoru, stihli jsme se několikrát pořádně zasmát nad Tomášovými vtípky. Nakonec jsme konečně vyjeli nahoru a spustili jsme první pořádnou jízdu. Sníh byl ještě málo uježděný, takže to jelo. Vždy odpoledne jsme to tak ve 2 hodiny zabalili a na chatě jsme usnuli. Samozřejmě po obědě. Takhle to šlo celý týden. Až do čtvrtého odpoledne, když jsme měli jet do lázní, a já jakože je už ten poslední den a zítra se jede domů, šel jsem i na odpolední lyžování. No, a jako by za to mohla náhoda, musel se porouchat vlek a já visel 30 minut na lanovce. Po dvaceti pěti minutách jsem byl už opravdu promrzlý a našťavaný. Když nás konečně rozjeli, jeli jsme tak 0,002 km v hodině na záložní zdroj. Nakonec jsem se, ale na chatu dostal včas a jeli jsme. V lázních to bylo nádherný. Sauny, vířivky atd. No prostě lahoda. Dalšího dne jsme jeli domů vysmátí a odpočatí.

Markéta Kožená – 9. třída

Napsal: **Šimon Prokop - 9. třída**

Na prázdniny jsem se velmi těšila. Mohla jsem dlouho spát a využít je na čtení knížek do čtenářského deníku. Dočetla jsem poslední knížku a teď mě ji stačí přepsat. Mamka všední dny bere dva obědy, takže pro sebe a pro tátu. Bratr chodí na SŠ do Hradce Králové, tak ještě prázdniny neměl a oběd měl ve škole. Tak jsem si musela něco uvařit. V pondělí jsem si udělala šišky s mákem. A jelikož je to těsto stejné jako na špalíčky, tak jsem si k tomu další den udělala špenát a na pánvi osmažila nakrájený salám, který se musel spotřebovat. Ve středu jsme se začali bavit o hadech. Měli jsme dvě korálovky sedlaté, ale utekli nám a už jsme je nenašli. A táta začal říkat, že si hada stejně pořídí. Tak jsme se dostali až k inzerátům s hady. Táta nechtěl zase mládě, protože je s nimi práce. Hlavně s krmením, musí se shánět malé myšky (holátka), která jsou jenom den stará. Tak chtěl nějakého staršího, ale ne zase moc. Našli jsme inzerát na dvouletého a jeho majitel bydlel v Hradci Králové, tak mu táta hned zavolaal. Museli jsme čekat až do soboty, protože byl na horách. V jedenáct hodin ráno jsme vyjeli.

Adéla Dědková – 7. třída

Dojeli jsme o půl dvanácté. Majitel hadů nás už čekal před svým domem. Na zahradě běhal jeho černý pes. Vešli jsme dovnitř domu a vytáhl nám hada. Ukazoval nám ho a pak mi ho dal do ruky. Ráda jsem si ho vzala. Vezli jsme se sebou krabičku, ale omotal se mi kolem ruky a nechtěl se pustit, tak jsem ho vezla v autě na ruce a lozil mi po klíně. Doma jsem ho opláchla, aby byl do našeho terária čistý. Terárium jsme dezinfikovali dva dny. Bylo krásně čisté a vyleštěné. A had se po chvilce schoval do domečku v teráriu.

Napsala: **Karolína Kapounová – 9. třída**

PROJEKTOVÝ DEN ZDRAVÁ VÝŽIVA

26. února proběhl ve škole projektový den nazvaný „Zdravá výživa“. Nejmenší děti si první dvě hodiny o výživě vyprávěly, pracovaly s obrázky a řešily úkoly v pracovních listech.

MS

Žáci 4. a 5. třídy dostali na tento den zvláštní domácí úkol, donést si zdravé potraviny. Z přinesených surovin si ke konci druhé vyučovací hodiny sami připravili dopolední svačinku a zeleno-ovocné tácky. Děti si donesly celozrnný chléb nebo pečivo, plátky sýra, kuřecí, příp. krutý salám, některé maminky připravily i zdravé zeleninové pomazánky. Dále si přinesly různé druhy zeleniny, jako např. listy ledového salátu, rajčata, papriky, mrkev, okurky aj. Mezi ovocem kralovala jablka, pomeranče, banány, hroznové víno, kiwi a pomelo. Děti příprava svačiny velice bavila a na zdravé svačince si nakonec pochutnaly.

AV

Tvorba žáků 6. třídy

Třetí hodina projektového dne patřila přednášce o zdravé výživě, kterou zajistila paní Olga Šejvlová - výživová poradkyně a cvičitelka Pilates z Jaroměře. V úvodu dětem rozdala lahvičky s neperlivou kojeneckou vodou a brožurky se zásadami zdravého stravování dětí s několika recepty na přípravu zdravé svačinky. Poté následovala prezentace s doprovodem mluveného slova. Děti se dozvěděly o důležitosti a zásadách pitného režimu, o tom, jak by měl vypadat zdravý jídelníček a které potraviny bychom z něho měli vypustit. Strava by měla být pestrá a rozdělena do 4-5 denních jídel. Velkým překvapením pro mnohé děti bylo, jak velké množství kostek cukru je obsažené v 1l coly nebo džusu. Děti se zájmem prezentaci přihlížely a zapojovaly se do diskuze. Zkouškou, co si děti zapamatovaly a z besedy odnesly, je výtvarné provedení „Zdravého talíře“ v hodině výtvarné výchovy nebo prvouky. Cílem toho projektu je zařadit do jídelníčku zdravé potraviny a zajistit pevné zdraví nás všech.

JB

Žáci druhého stupně se v rámci třídnických hodin nejprve rozdělili na dvě skupiny. Ti mladší, tedy šestáci a sedmáci, se pustili do zdravé výživy prakticky. Vyrobili si ovocný salát s jogurtovou zálivkou, slazenou medem. Společná příprava, servírování i konzumace se vydařila. Svačinka byla krásně barevná, moc dobrá a hlavně i zdravá.

Nejstarší ročníky (osmička a devítka) sledovali film „Lehká jako dech“, který je příběhem dvou spolužaček, z nichž jedna trpí anorexií a druhá bulimií. Ve filmu byly řešeny různé příčiny těchto nemocí, nepříjemný průběh i možné až tragické důsledky. Byla to výstraha pro všechny, kteří touží být příliš hubení.

Po třídnických hodinách následovala společná přednáška na téma Zdravá výživa a poruchy příjmu potravy. Přednášet do Chvalkovic přijela paní Olga Šejvlová, výživová poradkyně z Jaroměře. Výkladem i promítanými obrázky žákům ohledně jídla a pití vysvětlila: co jíst, kdy, kolik a proč. Zdůraznila i nutnost pohybu a varovala nejen před zmiňovanou anorexií a bulimií, ale i před dalšími poruchami příjmu potravy.

Projektový den proběhl, teď jen zbývá zdravou výživu dodržovat!

LS

Tvorba žáků 7. třídy

Zápis do první třídy

Než děti nastoupí v září do školy jako oficiální prvňáčci, většina z nich si vyzkouší své první přijímačky. Školy organizují své zápisy v období od 15. ledna do 15. února. Na naší škole byl zápis pro školní rok 2015/2016 stanoven ředitelem školy na čtvrtek 29. ledna 2015, který byl závazný i pro rodiče.

V tento den se k zápisu dostavilo 19 dětí a přijalo se celkem 17 budoucích prvňáčků. Jedna třída sloužila k úřednické části a hned ve vedlejší třídě probíhaly přijímačky. Děti malovaly, jednoduše počítaly, poznávaly barvy, tvary, zvířátka a hlavně komunikovaly. V zápalu práce a zábavy si neuvědomovaly, že se vlastně seznamují s novým prostředím a posílají zkušeným kantorkám informace o tom, jak jsou na vstup do školy připraveny.

Rodiče se při samotném zápisu dozvěděli, jak jejich dítě v různých situacích reagovalo, co zvládlo naprosto hravě, co hůře a na čem je ještě třeba zapracovat, neboť byli po celou dobu zápisu přítomni. Děti si pak kromě rozzářených očí odnášely domů také malé dárečky. Některé z nich vyrobily i žákyně 9. třídy.

✂

Rozhovor s Ing. Bronislavem Slovákem, Ph.D., ředitelem závodu Hartmann Rico ve Chvalkovicích

Dne 19. února 2015 jsem jela s Terkou Koláčnou a s panem ředitelem do závodu Hartmann Rico ve Chvalkovicích, abychom udělali rozhovor s ředitelem závodu. Pan Slovák byl velmi milý a ochotně nám odpověděl na všechny položené otázky. Dozvěděla jsem se spoustu zajímavých věcí a určitě to pro mě byla zajímavá zkušenost. Jsem ráda, že jsem mohla Pana Slováka poznat a že jsem se dozvěděla, jak to v Hartmannu vlastně chodí.

**O krok dál
pro zdraví**

Tereza: Jaký jste byl žák, co se týče chování a prospěchu?

Pan Slovák: Tak mamka říkala, že jsem se naučil docela rychle číst a psát a měl jsem štěstí, že mi šlo všechno trochu samo. Na ZŠ jsem se moc učit nemusel, až pak ke konci fyziku a dějepis. No, a na gymnáziu to už bylo horší, protože toho bylo toho víc. Takže asi normálka. A co se týče chování, asi jako každý normální kluk. Nějaká třídní i ředitelská důtka byla také. Škola mi ale šla a bavila mě. A to neustále říkám svým dcerám, že *se musí učit a pak všechno půjde samo*.

Kristýna: Jak vzpomínáte na své dětství (rodiče, sourozence a kamarády)?

Pan Slovák: *Dětství je jenom jedno a to uplyne*. Já jsem ovšem pořád dítě, a to v každém věku. Každé dětství je pěkné, vzpomínky na babičku, prázdniny, rodiče, zážitky, dovolená, všechno... Nemám nic speciálního, protože všechno proběhlo tak krásně hladce a přirozeně, že nemám žádnou černou mýru nebo něco takového.

Tereza: Jaký je váš názor na současnou generaci?

Pan Slovák: Kdysi jsem říkal, že moje generace je poslední zodpovědná, ale možná to tak není. Po revoluci to všechno začalo být takové „FREE“. Začaly chodit vlivy z venku a lidi začali být méně zodpovědní. A ty moderní techniky a počítače. My jsme si museli vše nastudovat v knížkách, a teď kliknu na internet a mám to. Ale každá generace je svá. Vaše generace je spíš přes ta média a sociální sítě, to za nás nebylo. *A určitě máte teď daleko větší příležitosti. Jen je chytit za pačesy.*

Kristýna: Jak jste se dostal k této práci?

Pan Slovák: No tak postupem, vývojem. Začal jsem v Brně v roce 2001, tam jsem měl chvíli na starosti kalkulace, nějaké projekty. Pak jsem dostal nabídku přesunout se do Chvalkovic. A jelikož rád lyžuji a z Chvalkovic je to na hory blízko, tak jsem šel. A pak se to vyvíjelo a vyvíjelo a z „výrobáka“ jsem se stal ředitelem a jsem tady 10 let.. Je to vývojem, člověk proto musí něco udělat, ukázat, že něco umí a že něco dokáže. *Nejdůležitější je být ve správný čas na správném místě.*

Tereza: Jak vás tato práce baví a co vůbec obnáší?

Pan Slovák: Kdyby mě nebavila tak jí nedělám, ale jsou dny, kdy mě nebaví. Například když musím řešit nějaké problémy, nebo se něco stane, někdo něco chce, nebo když se mění nějaké zaběhlé systémy.

A co to obnáší? Člověk musí mít velký přehled a být neustále zapojený a pořád o té práci přemýšlet. Je to taková celodenní záležitost. A poměrně velká zodpovědnost. Musím přemýšlet několik kroků dopředu, protože mám zodpovědnost za 250 lidí.

Kristýna: Co všechno vaše firma vyrábí?

Pan Slovák: Teď máme nové logo a to Hartmann - o krok dál ke zdraví. A jak už z názvu vyplývá, tak vyrábíme různé zdravotnické pomůcky. Tady ve Chvalkovicích jsou to obinadla, nůžky, tampóny, sádra a různé drobné výrobky z gázy apod.

Tereza: Přijímáte brigádníky na léto?

Pan Slovák: Ano, přijímáme. Ale je tam nějaká věková hranice a na jednoduché práce.

Kristýna: Jaký vidíte rozdíl v malé a velké škole (vesnice vs. město)?

Pan Slovák: No, záleží to hlavně na učitelích. A je tu velká šance, že ta větší města chytanou lepší učitele než škola na vesnici. Ale zase přístup učitelů k dětem na vesnici je možná takový rodinný, přátelštější, protože je všichni znají. Každé má svoje. Možná větší školy mají větší možnosti než malá základka na vesnici.

Tereza: Je nějaká osobnost, která Vás inspiruje v práci a v životě?

Pan Slovák: *Já si vždycky беру příklady z těch, kteří mě zaujmou*, něco dobrého, co někdo udělá. Neustále se chytám všude možně, ale že bych měl nějakou modlu, to rozhodně ne.

Kristýna: Vaše práce je velmi náročná, jakým způsobem se zbavujete stresu?

Pan Slovák: Hodně sportuju, běhám, jezdím na kole, lyžuju. Potom o víkendu děti, rodina.

Napsala: **Kristýna Bittnerová** - 9.třída

Výroba na tradiční zabíjačku při hodinách výtvarné výchovy

Začátkem února žáci druhého stupně připravovali v hodinách výtvarné výchovy výzdobu na tradiční obecní zabíjačku. Malovali obrázky na motivy Josefa Lady a vyráběli jitrnice, tlačanky a kusy masa z různých materiálů. Část obrázků bude věnována firmě Skaličan jako poděkování za sponzorské dary.

AC

BŘEZEN – MĚSÍC ČTENÁŘŮ

Knihy patří k dětem. Chce to jen vybrat tu správnou knihu, která podpoří zájem dětí o četbu. Děti mají stále rády, když se jim čte. Ukazuje to i zájem o čtvrtetní čtení na schodech pro žáky prvního stupně. Svačina s poslechem se stala zábavnou činností a na četbu se těší. Je to také příležitost, jak poznat novinky z české a zahraniční literatury, které si děti mohou vypůjčit ve chvalkovické knihovně.

Václav Lonc – 1. třída

BK

Holocaust a židovství na Náchodsku

Dne 17. března byla pro 9. třídu připravena prezentace Jany Hofmanové, zabývající se osudy náchodských Židů.

Marie Skvrnová – 1. třída

Lektorka nás provedla historií Židů od jejich počátků, tedy od vyhnání z Říma až po hrůzné dny 2. světové války, kdy jich na šest miliónů zahynulo v koncentračních táborech. Vyprávěla nám o příchodu Židů do Čech a jejich rozdělení do ghatt, která nesměli opustit.

Židé byli po celou dobu utiskováni, obviňováni z činů, které nespáchali, a postupem doby krutě vyvražďováni. Nejhorším obdobím byla 2. světová válka, protože tito lidé nesplňovali požadavky tzv. árijské rasy, kterou jedinou Hitler preferoval jako rasu nadlidí.

Paní Hofmanová nám líčila skutečné osudy těch, kteří byli v táboře rozdělení a již se více nespátřili. Její přednáška byla velmi poučná, a tak jsme ji ocenili malým dárkem – živou květinou, z níž měla velikou radost.

Napsaly: **Markéta Kožená a Karolína Kapounová** – 9. třída

Stáňa Jochová – 2. třída

Lenka Nýčová – 1. třída

Matěj Jaro – 3. třída

ZATMĚNÍ SLUNCE

Dne 20. března téměř celá škola vyrazila ven pozorovat probíhající zatmění Slunce. Zajímavý vesmírný úkaz začal přibližně ve tři čtvrtě na deset, vrcholil v 10:46, kdy byl sluneční kotouč zakryt Měsícem z více než 73 procent a zatmění skončilo kolem dvanácté hodiny. Někteří žáci si na pozorování přinesli vlastní pomůcky (svářečská sklíčka nebo brýle přímo určené k pozorování slunce) a pro ostatní byly připraveny pozorovací fólie. Tento zážitek byl výjimečnou událostí i proto, že toto zatmění Slunce bylo největší, které uvidíme až do roku 2026.

Denisa Bartošová – 7. třída

AC

Sběr papíru - březen 2015

Naše škola se v druhém pololetí opět zapojila do sběru papíru, v tomto školním roce již po druhé. Na čtvrteční ráno 26. února jsem zařídila přistavení kontejneru ze sběrný z České Skalice. Žáci byli tak aktivní v tomto sběru, že jsem již dopoledne volala pro další kontejner, neboť první byl plný. Děti, rodiče a prarodiče přiváželi další papír a už nebyl kam skládat.

Na prvním stupni vyhrála **první třída s nasbíraným množstvím 1094 kg**. Sbíralo celkem 11 žáků a všichni se opravdu velmi snažili. Nejlepším sběračem byla dívka ze čtvrté třídy **Lenka Aubrechtová s 267 kg**. Celkem se na prvním stupni nasbíralo **3224 kg papíru**, což je neuvěřitelné množství. Na odměny pro třídy na prvním stupni jsme vyčlenili 2000 Kč. Finance byly spravedlivě rozděleny podle zásluh.

Na druhém stupni vyhrála **sedmá třída s nasbíraným množstvím 1115 kg**. Nejlepším sběračem byla opět **Kristýna Volfová ze sedmé třídy s neuvěřitelným množstvím 920 kg**. Celkem se na druhém stupni nasbíralo **1583 kg**. Na odměny jsme přidělili 1500 Kč a ty též byly spravedlivě rozděleny. Zbýlé peníze byly použity k nakoupení 18-ti knih pro společné čtení v hodinách českého jazyka na druhém stupni a pomůcek na výtvarnou výchovu.

Příští sběr, který plánujeme na červen, bude věnován k nákupu pomůcek na tělesnou výchovu. Potřebujeme švédskou bednu, florbalové hokejky. Nakoupené vybavení bude hlavně záviset na množství nasbíraného papíru.

Adéla Šiborová – 7. třída

Jitka Nýčková – 6. třída

AC

Školka

Co bubnuje na okénko? Zima předala svou vládu jaru. Sněhové vločky se proměnily v kapky a bubnují na cesty, chodníky, střechy domů i okna školky.,, Ťuká, ťuká deštík na barevný deštník,“ vyťukávají svou písničkou příchod jara. Na našich procházkách pozorujeme proměny přírody. V lese objevíme lán sněženek a bledulek, povídáme si o tom, že jsou chráněné. Ptáčci ze svých hrdélek vypouštějí rozmanité melodie. Všechny tyto změny vnímáme všemi smysly. Bubnování kapiček vystřídala Bubnovací dílna pana Davida Andrše s názvem

Sofie – 3 roky

skloubit environmentální výchova s hudební. Naučili jsme se pár rytmů pomocí rytmického slabikování popěvek, které jsme převáděli do hry na nástroje. Formou hry se učili akcentům, gradacím i počítání. Součástí dílny byl i bodydrumming - rytmus na tělo, který se vyjadřuje tleskáním, pleskáním a dupáním při tanci. Při reprodukci jsme použili říkadlo „Zimo, zimo, táhni pryč, nebo na tě vezmu bič“, kterou jsme různě hudebně upravili. Takto netradičně jsme se rozloučili se zimou. Vzhůru jaru, novým zážitkům, se pomalu probubnováváme k létu...

DR

Viktorie Švecová – 1. třída

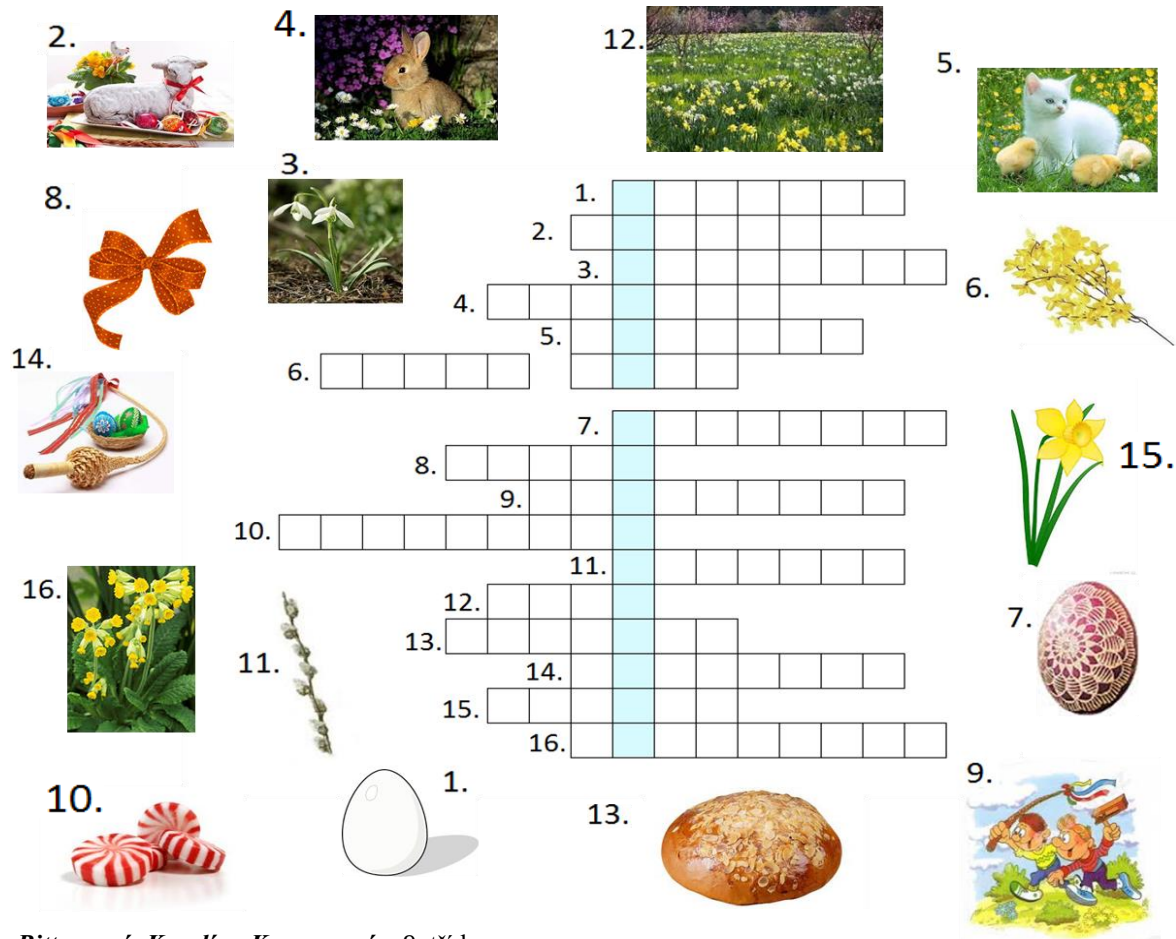
Kateřina Sehnalová – 3. třída

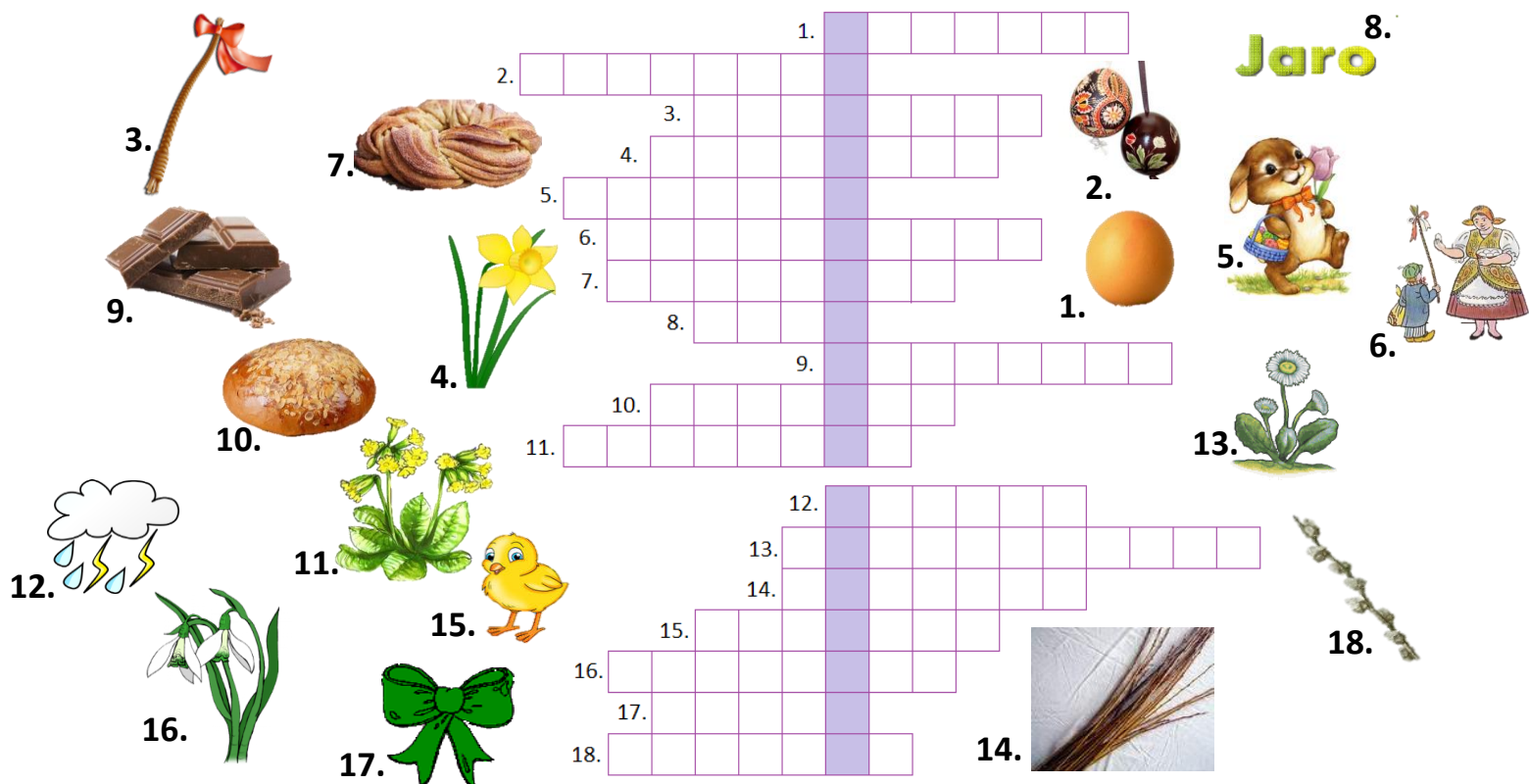
Adéla Jochová – 3. třída

Veronika Špringerová – 1. třída

Vytvořily: *Kristýna Bittnerová, Karolína Kapounová* – 9. třída

Vytvořila: *Markéta Kožená* – 9. třída

Vaše redakce časopisu všem přeje příjemné a poklidné jarní dny *KČ, MĚ*.

Číslo 52 bylo vydáno 1. dubna 2015 v počtu 130 výtisků.